

Туй като каза съ серіозенъ видъ Арбакъ обърнж са къмъ Истокъ и са моляше съ голѣмо благоговѣніе.

Посрѣдъ туй събрание поеви са подирь малко единъ свещеникъ облеченъ въ бѣло отъ главата до краката съ покрывало разцѣпено на двѣ и окачено о вѣнеца. Двама други свещеници голы до поясница и отъ тамъ на долу облечены въ одѣжда бѣла и вѣдувана исправи-хж са на мѣстото на други двама на стълбата. А другій единъ сѣд-налъ на долнитѣ стѣпала, свирѣше шумно съ дълга свирка и първо-свещеникътъ са поеви посрѣдъ стълбата съ вѣнецъ въ едната ржа и съ бѣлъ жезълъ въ другата. Изгящность-та на тѣзи живописна сце-на, въ свещенния обредъ са увеличаваше още повече и отъ присѣт-ствието на Ибиса, свещенната египетска птица, която отъ стѣната гле-аше мълчеливо или са расхождаше по стълбата паралелно съ жър-твеника.

Ето първосвещеникътъ (а) предъ жертвеника.

Помислилъ бы нѣкой че чертытъ на лицето на Арбака изгубихж серіозната си тихость, когато първосвещеникътъ като наченж да гле-да на жертвата, облада са отъ едно благочестиво безпокойствіе ; И показа вжтрешна радостъ и лицето му свѣтъж когато са показаж благополучны знакове, и когато пламкътъ като ставаше по силенъ наченж да потребя свещеннитѣ части на жертвоприношеніето и рас-прѣсваше благовоненъ дымъ отъ миро и тамьянъ. Въ тѣзи минута дъл-боко мълчене настанж, и щомъ свещеницитѣ обиколихж жертвени-ка, представи са другій свещеникъ голъ до поясъ и като играеше хоро съ странны движенія искаше прорицаніе отъ богынята. Като са утруди нѣй-послѣ престанж играта и тосъ часъ са чу тихо едно мар-морене което излѣзваше отъ статуята. Три пѣти тя помаха съ гла-ва, отвори си устата и като изъ-подъ земята са чухж слѣдующытъ тайнственны думы.

Какъто конь неукротимъ

Разъерената волна

Съ друга яростна са сбива.

Като звѣрь въ черна буря

На мореца гробътъ вые,

Мрачна бждность предвѣщава.

Но корабя Богъ ще брани

И отъ бури и отъ волны

И отъ канары подводны.

(а) Въ Неаполитанскія музеумъ са наиѣрва една картина на която изобразява едно странно египетско жертвоприношеніе.